

183

nepaliuosotų nuo darbo; kad išduotų po senovei produktus (rugių) pigesne kaina; kad laike darbo išmokėtų algas ir kad norinčius nuo darbo persiliuosuoti ir norinčius dirbti be svarbių priežasčių nepaliuosuoti. Šiuos reikalavimus susirinkimas nutarė būtinai praveisti gyveniman.

Antru gelžkeliečių profesinės sąjungos klausimu buvo pranešta, kad įstatai yra paduoti įregistruoti Apskr. viršininkui, ir kad jis jau dveji metai laiko pas save vis žadėdamas už savaitės kitos įregistruoti. Susirinkimas išreiškė giliausio pasipiktinimo valdžios atstovų darbais ir reikalavo įstatų įregistravimo.

Ylaktiai (Mažeikių apskr.)

— Sausio 16 d. įvyko visuotinis metinis vartotojų bendrovės susirinkimas. Nuo rebuso reikalavimų sąlygų įstatais rarių skaičiaus, be "vadai" nutarė, kad esant sunku leidimai gauti ir susirinkimo atidėti negalima. Tada išrinkta ir valdyba devynių žmonių. Vokiečių okupacijos laikais be jokio vargo buvo gautas leidimas 6 susirinkimams ir, jeigu būtų buvęs reikalas, būtų ir kitiems 6 susirinkimams nesunku buvę gauti, o dabar skundžiasi dėdės net tos veislės, kurių gimimai sėdi valdžioje.

(Iš Kauno "Vilnies".)

Pavasaris, Komunistinės Rusijos pilietis-raudongvardietis arija, bet šautuvo nuo pečių nenuleidžia. Jei tik iš bent kurios pusės pasirodyt kontrevolucionierius, įstuojaus jį švinu pavaišintų.

(Iš "Liberator")

G. Zinovjevas

SPALIŲ REVOLIUCIJA IR TREČIAS INTERNACIONALAS

Dar rudenį 1874-ais metais vienas iš kurėjų 1-jo Internacionalo, Fridrichas Engelsas, rašė: "Senasis Internacionalas pergyveno pats save." O Karolio Markso, 1-jo Internacionalo siela ir įkvėpėjas, pavyzdinčiai, tam pat laike su įsitikinimu pasakė: "Atsitikimai ir neišvengiamas dalykų bėgis patys pasirūpins apie naujo Internacionalo atgavimą labiau atatinamo formoj".

Taip geniališki 1-jo Internacionalo vadai, jau sunkeniame jo žuvimo momente, permatė naujo Internacionalo atgijimą, kuris prasidėjo ant naujų pamatų.

1914ais metais žuvo 2-sis Internacionalas. Kada pirmą kart drg. Leninas ir jo artimiausi draugai buvo ištarę žodžius: "2-sis Internacionalas žlugo", — tai pasirodė šventvagystė. O tuo tarpu nuo to laiko, kada svarbiausias 2-jo Internacionalo partijos laimino imperialistų karą, negalėjo būti jokių abejonių tame, kad ištikrųjų 2-sis Internacionalas žlugo.

Bet tame pat laike, kada buvo ištarti žodžiai: "2-sis Internacionalas žlugo", ten pat pirmą kart buvo pasakyti kiti žodžiai: "3-is Internacionalas". Jau 1914 metais, tai yra tuomet, kada smarkiausiai puolė darbininkų judėjimas visame pasaulyje, mes, Karolio Markso mokiniai, buvom neišsiurbuojamai įsitikinę: naujas Internacionalas pasirodys

"labiau atitinkamoj formoj".

1-is Internacionalas, Markso ir Engelsono įkurtas, žuvo garbingai. Jis žuvo kovoj su pasaulio buržuazija, ištikrųjų pergalėtas jau 1871 m. laike Paryžiaus Komunos sukilimo. Nes tai 1871 metais, kada francūzų buržuazija, pasiremdama visos Europos reakcija, liejo Paryžiaus darbininkų kraują, — tai tame momente buvo išsiuobutos garbingos Tarptautinės Darbininkų Draugovės įiegos, kurios priešakyj buvo Marksas ir Engelsas.

2-is Internacionalas žuvo ne taip. 2-is Internacionalas žuvo nuo gėdos mirties, demoralizuotas patsidavėliais vadais-oportunistais, susilpnėtas iš vidaus įtakomis, einančiomis iš darbininkų aristokratijos viršūnių, sukirmijusių nuo pat šakny. Bet ant 2-jo Internacionalo griuvėsių neišvengiamai turėjo gimi 3-is Internacionalas. Ir jis gimė.

Komunistinio Internacionalo sudarymo neišvengiamumas pirmą kart buvo paskelbtas tarptautinių marksistų kuopos, susijungusių kaipo kairieji cimervaldiečiai žinomoj Cimervaldo konferencijoj. Bet vienas dalykas paskelbti Komunistų Internacionala, o kitas gyveniman jį vykdynti.

1917 metų pavasaryj, kada Rusijos proletariatas sutvėrė savo Komunistų Partiją ir išskėlė obalsj: "visa valdžia Taryboms"; 1917

metu spalių mėnesyj, kada Rusijos darbininkų kleso paėmė valdžią į savo rankas ir paskelbė Tarybų Respubliką 1918 metų pradžioj, kada Vokietijos ir Austrijos darbininkai blogos atminties Brastos derybų laike organizavo savo pirmutinius prakilnius streikus, kad išreikšti savo solidarumą su Rusijos darbininkų klesa, kada Karolius Libknechtas ir Roza Liuksemburg sudarė Vokietijoj komunistų partiją — va kada gimė Komunistų Internacionalas.

Pradžioj buvo darbas. Pradžioj buvo Spalių mėnesio revoliucija. Ši didžiausia revoliucija, kokią žinojo pasaulis, buvo didžiausiu jėgų šaltiniu Komunistų Internacionalui. Spalių revoliucija ir Komunistų Internacionalas susirišo tarp savęs nepertraukiamais ryšiais. Spalių revoliucija ir Komunistų Internacionalas susirišo tarp savęs, kaip motina ir sūnus. Spalių revoliucija Rusijoj — tai svarbiausias įkvėpimo šaltinis visų šalių proletarams. Spalių revoliucija — va svarbiausias gyvų Komunistų Internacionalo jėgų rezervuaras.

Dar nepraslinko ir metų formalaus Komunistų Internacionalo paskelbimo pirmame jo kongrese Maskvoj, o per tą laiką mūsų Komunistų Internacionalas liko ištikrųjų didžiaja galylbe. Visur, kur tik gyvena ir kovoja darbininkai, gyvuoja komunistų partijos. Komunistų Internacionalas mūsų suskaitymu jau suvienijo pusantro miliono organizuotų narių. Prie Komunistų Internacionalo

prasisidėjo vien veiklesni, visi dresni iš viso pasaulio darbininkų judėjimo gaivalai. Komunistų Internacionalas gimė ant senų partijų griuvėsių. Kitai ir negalėjo būti. Pirmą, negu susivienyti, reikėjo atsiskirti nuo kitų, — atsiskirti nuo atvirų social-pardavikų, kaipo ir nuo ponų iš vadinaimo "centro", kurie reikalavo ir reikalauja vienybės su tais social-pardavikais. Rusijoj, Vokietijoj, Austrijoj, Amerikoj, Bulgarijoj, ir nekuriose kitose mažesnėse šalyse partijiniai-politinis skylinimas jau įvyko. Komunistai šiose šalyse sudarė pilnai susidėjusias savo atskiras organizacijas vieton senų social-pardavikų organizacijų. Italijoj, Francijoj, Anglijoj, Švedijoj, Norvegijoj, Šveicarijoj, šis procesas dar ne pilnai užsibaigė, bet ir čia griežtas žingsnis padarytas — Rubikonas peržengtas. Viso šiose šalyse yra partijos, linkstančios prie 3-jo Internacionalo, bet silpnoji mažuma viduj šių partijų dar mėgina sėdėti ant dviejų kedžių.

Tame pat laike prasidėjo diferenciacija profesiniame judėjime. Senos profesinės sąjungos, kurios 1914—1917 metais tarnavo, kaip svarbiausias ramstas social-pardavikams, baigia paskutines savo dienas. Revoliucijos viesula įsisuko į pelėsiuotus šių senų profesinių sąjungų rumus. Ir ši viesula nuvertė pieskų rūmus, pastatytus šiais visais ponais, k. a. Gompersas, Leginas, Žuo ir Kompanija. Vokietijoj profesinio skylinimo judėjimas eina pirmyn su kiekviena diena. Senos

profesinės sąjungos veja senus vadovus, likusius geltonais social-pardavikais, ir stato vieton jų naujus. Tarpais profesinės sąjungos Vokietijoj pergyvena dar permainingai laipsni, pakeisdamos social-pardavikus "nepriklausomais". Bet aišku: tai tik pereinamas laipsnis prie pilno komunistų viešpatavimo profesinėse sąjungose. Anglijoj profesinėse sąjungose pradėjo pūsti naujas vėjelis. Sudarymas žinomas trijų sąjungos turi didžiausią istorinę reikšmę. Nėra pasauljy tos jėgos, kuri paliktų seną Anglijos tred-juniojų viešpatavimą anglų darbininkų judėjime.

Proletarų revoliucija milžiniškais žingsniais eina pirmyn. Toj dar nematytų streikų bangoj, kuri prasidėjo Europoj ir Amerikoj kaipo bejėgiai vartosi senos supuvusios profesinės organizacijos ir jų "vadai". Šie menki pignejai nesuturės milžiniškų proletariato revoliucijos bangų. Milioninis Anglijos gelžkeliečių streikas, milžiniškas Amerikos kasyklų darbininkų, Vokietijos metalistų, kone visų profesijų Italijos darbininkų streikai, — tai turi istorinę visame pasaulyj reikšmę. Visoj Europoj prasidėjo toji pati streikų banga, kuri buvo prieš pat revoliuciją Rusijoj. Tai tas pats "streikų azartas", kuris kėlė baimę Rusijos social-demokratuose mėševikuose dar keli metai atgal.

Neseniai viename plačiai išsiplatiniame francūzų laikraštyje mes radome tokią karikatūrą: į vieno Pa-

ryžiaus rajono mēriją atėjo darbininkas, kad gauti kokį-tai dokumentą. Darbininkas stovi prie valdininko stalo, kuris, pirma negu duoti jam reikalingą popierą, stato paprastus formalus klausimus kiek jam metų, koks jo adresas ir t. t. Į klausimą: kokios jūs profesijos? — darbininkas atsako: "Streikių, kaip ir visi darbininkai". Charakteringa karikatūra! Iš ko besityčiojat, ponai — Francijos buržujai? Iš savęs tik juokiatės!

Milžiniška streikų banga, perėjusi per visą pasaulį, suteikia naujas jėgas Komunistų Internacionalui. Bet kitaip ir negalėjo būti. Žmonija dar nepamiršo. Kraujų pamoka, kurią imperialistai suteikė visų šalių darbininkams 1914 — 1919 metais, neprazuvo veltinėj skerdynėj žuvo milijonai ir milijonai žmonių. Bet pamoka atnešė naudą visų šalių proletarams. Darbininkai nebebus daugiau vergais, darbininkai nepaliks valdžios tos klesos rankose, kuri privedė žmoniją prie pasaulinės skerdynės, kuri iš Europos padarė pasaulinį kapinyną, kuri privedė visą žmoniją prie bado ir šalčio nelaimių.

O Komunistų Internacionalas yra ramstu šiems sujudusiems ir išsiuobutiems Europos ir Amerikos darbininkų milionams. Proletarų motinų milionų ašaros; proletarų milionų mirčių dejavimai, žuvusių ant imperialistų skerdynės laukų; begalinės darbininkų minių kančios, nuverstų imperialistais į pauperizmo (elgētystės) pelkes, — šau-

kiasi keršto. Ir Komunistų Internacionalas atkersys buržuazijos pasauliui už tą viską.

Komunistų Internacionalas jautriai išklauso kiekvieną darbininkų klesos sielos sujudimą. Kaip ant jautrios arfos stygų, jame atsispindi visas piktumas, visas revoliucinis pasiryžimas, visa darbininkų klesos drąsa, klesos kuri pergyveno 1914—1919 metų perkunijas ir audrą.

Visų šalių komunistų partijose verda gyvenimas. Tie pažiūrų skirtumai (apie parlamentarizmą profesinėse sąjungose ir nekurie kiti pažiūrų skirtumai), kurie vietomis iššaukė net skylinimą nekomunistų partijose, rodo tik tą, kad komunistų partijos auga ir kad mus su kiekviena diena laukia vis nauji, vis prakilnesni ir labiau gyvi uždaviniai.

Komunistų Internacionalas auga, tvirtės kartu su proletarų revoliucijos augimu. Lapkričio 7 d. atsitikimai 1918 metais parodė, kad spalių revoliucijos diena Rusijoj lieka tarptautinė proletarų kovos diena. Lapkričio 7 diena, 1919 m., mes giliai įsitikinę, irgi pavirtins tai. Be jokios sutarties, be tam tikrų susikalbėjimų visų šalių darbininkai nutarė spalių revoliucijos dieną perdirtbi tarptautinės kovos dieną. Komunistų Internacionalo dieną.

"Dešimts metų Internacionalas valdė vieną Europos istorijos pusę", — tai sakė Engelsas apie 1-įj Internacionala. Mūsų Trečiasis Komunistų Internacionalas jau dabar yra vienu

...

...

